



בבית המשפט העליון

בש"פ 9690/17

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. עמירם אוליאל
2. פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 ולפי סעיפים 10 ו-10יג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

תאריך הישיבה: א' בטבת התשע"ח (19.12.2017)

בשם המבקשת: עו"ד רחל אבישר; עו"ד יעל עצמון

בשם המשיב 2: עו"ד עדי קידר

החלטה

1. זוהי בקשה שלוש-עשרה להארכת מעצרו של המשיב 2 ב-45 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 ולפי סעיפים 10 ו-10יג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971. זאת, החל מיום 25.12.2017 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 16-01-932 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

2. לא אשוב על מלוא המסכת העובדתית שבכתב האישום, שהרי זו באה לידי ביטוי בהרחבה בהחלטות הרבות אשר ניתנו בעניינו של המשיב 2 בבית משפט זה בעבר. אסתפק בצייני כי בכתב האישום מיוחסות למשיב 2 העבירות הבאות: עבירת

חברות בארגון טרור, עבירת קשירת קשר לביצוע פשע ממניע גזעני, וארבע עבירות הצתה.

3. נטען בפניי כי נכון לעת הזו, שמיעת ההוכחות במשפט הזוטא – שבמסגרתו התקיימו 31 מועדי הוכחות ונשמעו 32 עדי תביעה ושישה עדי הגנה – מצויה לקראת סיום. עוד צוין כי המבקשת הגישה את סיכומיה כבר ביום 26.11.2017, כי על בא כוח המשיב 2 להגיש את סיכומיו עד ליום 21.1.2018, וכי מועד להשלמת סיכומים בעל פה נקבע ליום 12.2.2018.

4. בבקשה פורטה בהרחבה השתלשלות ההליכים הנוגעים למעצרו של המשיב 2 הן לפני בית המשפט קמא, והן לפני בית משפט זה. עוד הודגש כי בית המשפט קמא עושה מאמץ רב לקדם את ההליך הפלילי באופן מובנה ככל שניתן, אולם המדובר בחומר רחב היקף, וכן נדרש בנסיבות העניין לשמוע את משפט הזוטא שלא במסגרת שמיעת הראיות בתיק בכללותן, אלא במסגרת נפרדת.

5. באשר לנימוקי הבקשה לגופה, ציינה המבקשת את חומרת העבירות המיוחסות למשיב 2, את המניע הגזעני לביצוען, ואת קשירת הקשר אשר הובילה לפיגוע ההצתה הרצחני שבוצע לכאורה על ידי המשיב 1 (אשר הסכים להארכת מעצרו) והוביל למותם של זוג הורים ותינוק ולפציעתו הקשה של פעוט נוסף.

6. מנגד, בא כוח המשיב 2, אשר התנגד לבקשה, טען בפתח דבריו כי משפט הזוטא, ששמיעת הראיות במסגרתו הסתיימה, מהווה "לב ליבו" של התיק, וזאת בשל "האמצעים המיוחדים" אשר לשיטת ההגנה ננקטו כלפי המשיב 2 והובילו להודאתו במעשים המיוחסים לו.

7. בשל חלוף הזמן מיום תחילת המשפט, ולנוכח גילו של המשיב 2, ביקש בא כוחו להורות לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו, אשר יונח בפני בית המשפט לצורך בקשה עתידית להארכת מעצרו, מאחר שבנסיבות העניין לא צפוי להסתיים ההליך העיקרי גם בפרק הזמן שבו מבוקשת הארכת המעצר במסגרת הבקשה שלפניי. בנוסף הדגיש בא כוח המשיב 2 את היותו חף מעבר פלילי, וכן את מצבו הנפשי, שאותו הגדיר "פוסט-טראומטי".

דיון והכרעה

8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר למבוקש על ידי המדינה ולהאריך את מעצרו של המשיב 2 ב-45 ימים נוספים.

9. בהחלטות הקודמות בעניין הארכת מעצרו של המשיב 2 עמד בית משפט זה על האיזון שיש לערוך בבקשות מעין זו בין השמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי לבין זכויותיו של הנאשם, ובייחוד במקרה דנן לאור קטינותו של המשיב 2 (וראו למשל בש"פ 7234/17 מדינת ישראל נ' פלוני (1.10.2017)). לפיכך, בכל שינוי נסיבות מהותי נבחנת מחדש "נקודת האיזון" ביחס לעציר.

10. כקודמי, לא מצאתי כי אירע שינוי נסיבות מהותי בעניינו של המשיב 2 – בפרט מאז ההחלטה האחרונה בדבר הארכת מעצרו – שיש בו כדי להסיט את נקודת האיזון ולהצדיק בחינה מחדשת של תנאי מעצרו. על המסוכנות הרבה אשר נשקפת מהמשיב 2 עמד בית משפט זה בהחלטות קודמות, ואיני נדרש להכביר מילים לגביה. לבסוף, לא שוכנעתי כי בנסיבות העניין קיימת הצדקה להורות בשלב זה על עריכת תסקיר מעצר עדכני בעניינו של המשיב 2.

11. אשר על כן, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב 2 ב-45 ימים, החל מיום 25.12.2017 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 932-01-16 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, א' בטבת התשע"ח (19.12.2017).

ש ו פ ט